

FUNDARGERÐ

PENINGASTEFNUNEFND

2022 | FEBRÚAR
107. fundur
Birt 23/2 2022

Fundargerð peningastefnunefndar Seðlabanka Íslands

Fundur 7.-8. febrúar 2022 (107. fundur)

Birt: 23. febrúar 2022

Í lögum um Seðlabanka Íslands segir að ákvarðanir um beitingu stjórnækja bankans í peningamálum séu teknar af peningastefnunefnd og að opinberlega skuli birta fundargerðir peningastefnunefndar og gera grein fyrir ákvörðunum nefndarinnar og forsendum þeirra. Á grundvelli þessa birtir peningastefnunefnd fundargerðir tveimur vikum eftir að ákvarðanir hennar eru kynntar. Í fundargerðunum koma m.a. fram upplýsingar um hvernig atkvæði einstakra nefndarmanna féllu við ákvarðanir nefndarinnar.

Hér birtist fundargerð fundar peningastefnunefndarinnar 7. og 8. febrúar 2022, en á honum ræddi nefndin efnahagsþróunina, þróun á fjármálamörkuðum, ákvarðanir um beitingu stjórnækja bankans í peningamálum og kynningu þeirra ákvarðana 9. febrúar.

I Þróun í efnahags- og peningamálum

Áður en nefndarmenn fjölluðu um ákvarðanir í peningamálum ræddu þeir innlenda fjármálamarkaði, fjármálalegan stöðugleika, horfur í heimsbúskapnum og utanríkisviðskiptum Íslands, innlandan þjóðarbúskap og verðbólgu, með hliðsjón af upplýsingum sem hafa komið fram frá fundi nefndarinnar 17. nóvember 2021 eins og þær birtust í uppfærðri spá í *Peningamálum 2022/1* hinn 9. febrúar.

Fjármálamarkaðir

Frá fundi peningastefnunefndar í nóvember hafði gengi krónunnar hækkað um 5,9% gagnvart viðskiptaveginni gengisvísitölu. Á milli funda námu gjaldeyriskaup Seðlabankans 76,9 m. evra (11 ma.kr.) og var hlutur bankans um 15% af heildarveltu á gjaldeyrismarkaði.

Taumhald peningastefnunnar miðað við raunvexti Seðlabankans hafði minnkað töluvert frá fundi nefndarinnar í nóvember. Raunvextir bankans voru -2,7% miðað við meðaltal mismunandi mælikvarða á verðbólgu og verðbólguvæntingar til eins árs og voru 0,4 prósentum lægri en rétt fyrir birtingu vaxtaákvörðunar nefndarinnar í nóvember. Miðað við ársverðbólgu voru þeir -3,5% og höfðu lækkað um 0,6 prósentur á sama tímabili.

Vextir á millibankamarkaði með krónur hækkuðu í takt við hækkun meginvaxta í nóvember en engin velta var á markaðnum á milli funda nefndarinnar. Ávöxtunarkrafa lengri óverðtryggðra ríkisbréfa hafði hækkað um allt að 0,6 prósentur frá fundinum í nóvember og krafa lengri verðtryggðra ríkisbréfa hafði hækkað um allt að 0,3 prósentur. Þá höfðu meðalvextir óverðtryggðra íbúðalána hækkað í kjölfar hækkunar meginvaxta í nóvember en meðalvextir verðtryggðra íbúðalána lækkað lítillega.

Skammtíamavxtamunur miðað við þriggja mánaða millibankavexti jókst um 0,4-0,5 prósentur á milli funda og var 3,3 prósentur gagnvart evrusvæðinu en 2,3 prósentur gagnvart Bandaríkjunum. Mismunur langtíamavaxta hafði lítið breyst gagnvart Þýskalandi á milli funda og var 4,4 prósentur en hafði aukist um 0,2 prósentur gagnvart Bandaríkjunum og var 2,7

prósentur. Mælikvarðar á áhættuálag erlendra skuldbindinga ríkissjóðs voru nánast óbreyttir á milli funda nefndarinnar. Skuldatryggingarálag á fimm ára skuldbindingar ríkissjóðs í Bandaríkjadöllum var 0,5% og vaxtamunur á evruútgáfu ríkissjóðs gagnvart þýskum ríkisskuldabréfum var 0,5-0,8 prósentur.

Samkvæmt ársfjórðungslegri könnun Seðlabankans á væntingum markaðsaðila sem var framkvæmd í janúar sl. bjuggust þeir við því að meginvextir Seðlabankans yrðu hækkaðir um 0,5 prósentur í 2,5% á fyrsta fjórðungi ársins og um 0,25 prósentur til viðbótar á hverjum fjórðungi þessa árs og yrðu því 3,5% að ári liðnu (miðað við miðgildi svara). Þá væntu þeir þess að vextir yrðu óbreyttir í 3,5% eftir tvö ár. Þetta eru töluvert hærra vextir en markaðsaðilar bjuggust við í könnun bankans í nóvember sl. en þá væntu þeir þess að meginvextir yrðu 2,5% eftir eitt ár og 3% að tveimur árum liðnum. Nokkur breyting var á afstöðu svarenda til taumhalds peningastefnunnar og taldi meirihluti þeirra eða um 76% svarenda að taumhaldið væri of laust um þessar mundir en hlutfallið var 56% í nóvember. Á móti fækkaði þeim sem töldu taumhaldið hæfilegt og var hlutfall þeirra nú 20% samanborið við 44% í síðustu könnun. Aðeins 4% svarenda í könnuninni töldu að taumhaldið væri of þétt.

Greiningardeildir fjármálafyrirtækja væntu þess að peningastefnunefnd myndi hækka vexti um 0,75 prósentur. Vísuðu þær til þess að verðbólga hefði aukist töluvert undanfarið og horfur um þróun verðbólgu á komandi misserum hefðu versnað. Þá hefðu verðbólguvæntingar einnig hækkað og kjölfesta þeirra við verðbólguþáttmið veikst. Auk þess hefði verðbólga í helstu viðskiptalöndum aukist sem gæti haft áhrif á innlent verðlag þótt hækking á gengi krónunnar að undanförunni vegi þar á móti. Nefndu þær jafnframt að innlend eftirspurn hefði verið kröftug undanfarið og að hækking húsnæðisverðs væri enn mikil.

Ársvöxtur víðs peningamagns (M3) jókst lítillega undir lok síðasta árs en hann mældist tæplega 11% í desember. Á sama tíma má áætla að ársvöxtur útlána lánakerfisins til heimila hafi verið rúmlega 10% sem er svipaður vöxtur og verið hefur undanfarna mánuði. Útlán til fyrirtækja drógust hins vegar áfram saman og nam samdrátturinn rúmlega 2% í desember.

Úrvalsvísitala Kauphallarinnar, OMXI10, lækkaði um 4,4% milli funda nefndarinnar. Velta á aðalmarkaði nam 1060 ma.kr. í fyrra sem er 77% meiri velta miðað við árið á undan.

Alþjóðleg efnahagsmál og utanríkisviðskipti

Samkvæmt spá Alþjóðagjaldeyrissjóðsins, sem birt var í janúar, er gert ráð fyrir 4,4% hagvexti í heimsbúskapnum í ár. Það er 0,5 prósentum minni vöxtur en sjóðurinn spáði í október sl. og skýrist einkum af verri horfum í tveimur stærstu hagkerfum heims, Bandaríkjunum og Kína. Á næsta ári er spáð 3,8% heimshagvexti sem er 0,2 prósentum meira en í októberspá sjóðsins. Verðbólguhorfur hafa versnað í ár að mati Alþjóðagjaldeyrissjóðsins í takt við áframhaldandi framleiðsluþökkun og hátt orkuverð. Spáð er 3,9% verðbólgu í þróuðum ríkjum heims í ár sem er 1,6 prósentum meira en í októberspánni. Áfram er hins vegar talið að verðbólga hjaðni í um 2% á næsta ári.

Halli á vöruskiptajöfnuði á fjórða ársfjórðungi nam um 40 ma.kr. og á árinu í heild nam hallinn um 168 ma.kr. miðað við 94 ma.kr. árið á undan á föstu gengi. Útflutningsverðmæti vara án skipa og flugvéla jókst um 25% á síðasta ári en allir helstu undirflokkar höfðu áhrif til hækkunar. Mest áhrif hafði aukið verðmæti iðnaðarvara, einkum vegna umtalsverðra verðhækkana á áli og kísiljárni á árinu. Útflutt magn sjávarafurða jókst um tæplega 10% á árinu en þar vó aukinn

útflutningur loðnu þungt. Á sama tíma jókst innflutningsverðmæti vara án skipa og flugvéla um 28% en allir helstu undirliðir höfðu áhrif til hækkunar.

Heimsmarkaðsverð á áli hækkaði um fjórðung frá nóvemberfundi peningastefnunefndar og var um 3.200 Bandaríkjadalir á tonnið. Það er um 80% hærra verð en fyrir farsóttina og hefur það ekki verið hærra síðan um mitt ár 2008. Bráðabirgðatölur Hagstofu Íslands benda til þess að verð sjávarafurða í erlendri mynt hafi hækkað töluvert í lok síðasta árs eða um 11,7% milli ára á fjórða ársfjórðungi en á árinu í heild var verð sjávarafurða að meðaltali 1,2% hærra en árið 2020. Heimsmarkaðsverð á Brent-hráolíu hækkaði um 10% milli funda nefndarinnar og var 91 Bandaríkjadalur á tunnu í byrjun febrúar. Það er ríflega þriðjungi hærra verð en var fyrir heimsfaraldurinn.

Raungengi miðað við hlutfallslegt verðlag hækkaði um 1,4% milli mánaða í desember og var þá um 4,3% yfir meðaltali síðasta aldarfjórðungs en 5,1% lægra en í desember 2019. Raungengi á þennan mælikvarða hækkaði um 3,6% milli ára í fyrra og má rekja hækkunina til 2,5% hækkunar nafngengis krónu en verðbólga hér á landi var 1,3 prósentum meiri en að meðaltali í viðskiptalöndum Íslands.

Innlendur þjóðarbúskapur og verðbólga

Á fyrstu þremur fjórðungum síðasta árs jókst einkaneysla um 5,4% frá sama tímabili árið 2020 sem er litlu minna en gert var ráð fyrir í nóvemberþá bankans. Vísbendingar eru um að vöxtur einkaneyslu hafi sótt verulega í sig veðrið á fjórða fjórðungi. Bakslag í viðureigninni við farsóttina gerir það hins vegar að verkum að horfur fyrir fyrsta fjórðung þessa árs hafa versnað. Engu að síður gefur Væntingavísitala Gallup til kynna að aukinnar bjartsýni gætir hjá neytendum.

Fjárlög fyrir árið 2022 voru samþykkt með 186 ma.kr. halla á Alþingi í desember sl. eða sem nemur 5,2% af landsframleiðslu. Frumjöfnuður fjárlaga er neikvæður um 3,7% af landsframleiðslu. Afkoman batnar umtalsvert milli ára sem má rekja til kröftugri efnahagsumsvifa auk þess sem tímabundnar mótvægisáðgerðir vegna farsóttarinnar renna sitt skeið. Á móti vega áðgerðir á tekjuhlið sem draga úr tekjum ríkissjóðs á árinu. Á heildina litið mun aðhald ríkisfjármála aukast í ár eftir tilslökun undanfarinna ára samhliða því að mótvægisáðgerðir ganga til baka.

Samkvæmt niðurstöðum vetrarkönnunar Gallup sem framkvæmd var í desember í fyrra á meðal 400 stærstu fyrirtækja landsins voru viðhorf fyrirtækja til núverandi efnahagsaðstæðna nokkru verri en í haustkönnuninni. Væntingar stjórnenda til næstu sex mánaða voru einnig heldur neikvæðari en í haust. Um 46% stjórnenda töldu að aðstæður í efnahagslífinu batni eftir sex mánuði eða nokkru færri en í haust en um 39% töldu að þær verði óbreyttar. Stjórnendur voru almennt mjög bjartsýnir um bæði innlenda og erlenda eftirspurn en litlar breytingar urðu á mati þeirra frá því í haust. Bjartsýnastir voru stjórnendur í samgöngum, flutningum og ferðaþjónustu.

Samkvæmt árstíðarleiðréttum niðurstöðum könnunarinnar voru ráðningaráform fyrirtækja áfram mikil. Munur á hlutfalli fyrirtækja sem vildu fjölga starfsfólki og þeirra sem vildu fækka var áþekkur og í haustkönnuninni eða 30 prósentur. Heldur hærra hlutfall stjórnenda en í síðustu könnun taldi vera skort á starfsfólki eða 40% og stjórnendum sem töldu fyrirtæki sitt í vanda með að mæta óvæntri eftirspurn fjölgaði lítilliga milli kannana og var um 50%.

Samkvæmt vinnumarkaðskönnun Hagstofunnar (VMK) fjölgaði heildarvinnustundum um 8,2% milli ára á fjórða ársfjórðungi í fyrra þar sem starfandi fólk fjölgaði um 8,8% en meðalvinnutími styttist um 0,5%. Byggt á VMK voru störf orðin tæplega 4% fleiri en fyrir faraldurinn en fjöldi launafólks á staðgreiðsluskrá var orðinn áþekkur og þá.

Árstíðarleiðréttar tölur VMK fyrir fjórða ársfjórðung í fyrra sýna að atvinnuþátttaka jókst heldur meira en hlutfall starfandi. Þannig jókst atvinnuleysi lítillega á fjórðungnum og mældist 4,9%. Skráð atvinnuleysi mældist 4,9% í desember eins og í október og nóvember en 4,8% leiðrétt fyrir árstíð.

Landsmönnum fjölgaði um 2% milli ára á fjórða fjórðungi í fyrra. Fjölgun erlends vinnuafls skýrir um helming af þeirri aukningu en um 710 fleiri erlendir ríkisborgarar fluttu til landsins en frá því á fjórða ársfjórðungi.

Á fjórða fjórðungi síðasta árs hækkaði launavísitalan um 1,3% milli fjórðunga og um 7,5% milli ára. Kaupmáttur launa miðað við vísitöluna var 2,5% meiri á fjórðungnum en á sama tíma árið 2020.

Húsnæðisverðsvísitala Hagstofunnar fyrir allt landið, sem birt var í lok janúar, hækkaði um 1,7% milli mánaða sé litið framhjá árstíðarsveiflu en um 16,7% milli ára. Vísitala íbúðaverðs á höfuðborgarsvæðinu, sem Þjóðskrá Íslands reiknar út, hækkaði um 1,9% milli mánaða í desember að teknu tilliti til árstíðar en um 18,4% milli ára. Þinglýstum kaupsamningum á landinu öllu fjölgaði um 10,1% milli ára í fyrra en kaupsamningum um nýbyggingar um 11,9% á sama tímabili. Meðalsölutími íbúða á höfuðborgarsvæðinu í desember mældist 0,9 mánuðir og er nú svipaður og í mars í fyrra þegar hann var stytur enda hefur íbúðum á sölu fækkað mjög undanfarna mánuði.

Verðbólga var að meðaltali 4,4% á árinu 2021 samanborið við 2,8% árið 2020. Vísitala neysluverðs hækkaði um 0,5% milli mánaða í janúar sl. og jókst ársverðbólga í 5,7% en hún hefur ekki verið meiri í um áratug. Verðbólga án húsnæðis jókst einnig og mældist 3,7%. Undirliggjandi verðbólga var 4,4% miðað við meðaltal ólíkra mælikvarða og hefur aukist hægar en mæld verðbólga undanfarna mánuði.

Hækkun húsnæðisverðs skýrði áfram meginhluta hækkunar vísitölu neysluverðs í janúar og við bættust áhrif vegna árstíðarbundinna gjaldskrárhækkana á ýmissi opinberri þjónustu en þau voru töluvert meiri en á sama tíma undangengin ár. Einnig hækkaði verð á matvöru og nýjum bílum. Verð á fötum, skóm og húsgögnum lækkaði vegna útsöluáhrifa en þau voru enn nokkru minni en að jafnaði áður en farsóttin hófst.

Verðbólguvæntingar til skamms tíma hafa hækkað í nýlegum könnunum en almennt er búist við að verðbólga hjaðni á næstu tveimur árum. Markaðsaðilar og stjórnendur fyrirtækja gera ráð fyrir að verðbólga verði 3% eftir tvö ár en heimili vænta þess að hún verði 4%. Langtímaverðbólguvæntingar fyrirtækja og heimila eru óbreyttar í 3-3,5% en væntingar markaðsaðila hafa aftur á móti hækkað. Þeir gera nú ráð fyrir að verðbólga verði að meðaltali 3% á næstu fimm árum og 2,75% á næstu tíu árum. Þá hefur verðbólguálag á skuldabréfamarkaði hækkað á ný en fimm ára álagið eftir fimm ár var um 3% í byrjun febrúar.

Samkvæmt spánni sem birtist í *Peningamálum* 9. febrúar 2022 hafa verðbólguhorfur versnað töluvert frá því í nóvember sem má fyrst og fremst rekja til kröftugri efnahagsbata innanlands, þrálátari hækkunar húsnæðisverðs ásamt því að alþjóðlegar verðhækkningar hafa verið meiri en gert var ráð fyrir. Svo virðist sem lengri tíma taki fyrir alþjóðlegar kostnaðarhækkningar að koma fram hér á landi en áður var búist við. Þessir þættir, ásamt mikilli hækkun launakostnaðar á framleidda einingu og hækkun langtímaverðbólguvæntinga, gera það að verkum að verðbólga hjaðnar hægt í markmið. Spáð er að verðbólga minnki á næsta ári þegar áhrif alþjóðlegra verðhækkana taka að fjara út og hægt hefur á verðhækkun húsnæðis en verði ekki komin niður fyrir 3% fyrr en á seinni hluta spátímans.

Efnahagsbati í helstu viðskiptalöndum Íslands var kröftugur í fyrra en bakslag í þróun farsóttarinnar og alþjóðlegir framboðshnökrar gera það að verkum að horfur eru á heldur minni

hagvexti í ár. Vísbendingar eru hins vegar um töluverðan vöxt innlendrar eftirspurnar á síðasta fjórðungi í fyrra og því er talið að hagvöxtur á árinu 2021 hafi verið 4,9% sem er 1 prósentu meiri en spáð var í nóvember. Hagvöxtur á fyrsta fjórðungi þessa árs hefur hins vegar verið endurskoðaður niður á við í ljósi mikillar fjölgunar smita undanfarið og talið er að hann verði 4,8% á árinu öllu. Þá heldur störfum áfram að fjölga hratt og atvinnuleysi nálgast það stig sem það var á fyrir heimsfaraldurinn. Vísbendingar eru jafnframt um að slakinn í þjóðarbúinu sé horfinn. Efnahagshorfur næstu missera byggjast á þeirri forsendu að ekki verði alvarlegt bakslag í baráttunni við farsóttina og að áfram vindi ofan af þeim framboðstruflunum sem hafa leitt til mikilla verðhækkana á ýmissi hrávöru. Um þessa forsendu ríkir mikil óvissa. Þá gæti hækkun verðbólguvæntinga bent til þess að verðbólga verði jafnvel þrálátari en nú er spáð.

II Ákvarðanir um stjórnþæki bankans í peningamálum

Nefndin hélt aukafund í janúar 2022 þar sem kynntar voru tillögur um opnun nýs lausafjárglugga, niðurfellingu sérstakrar tímabundinnar lánafyrirgreiðslu vegna COVID-19 og um að bundin innlán til 7 daga yrðu gerð innleysanleg gegn innlausnargjaldi. Opnun lausafjárgluggans og breytingin á skilmálum bundinna innlána höfðu áður verið samþykkt á fundi fjármálastöðugleikanefndar bankans í desember 2021. Í kjölfar umræðu lýsti nefndin sig sammála þessum breytingum og tók undir með fjármálastöðugleikanefnd að tímabært væri að loka sérstaka tímabundna veðlánarammanum. Þetta yrði staðfest á febrúarfundi nefndarinnar. Þá var nefndin sammála því að rétt væri að yfirfara og endurskoða þær reglur sem gilda um viðskipti og viðskiptareikninga hjá Seðlabanka Íslands með það í huga að standa vörð um lögbundin markmið Seðlabankans frá sjónarhóli peningastefnu og svigrúm hans til þess að stuðla með peningastefnu sinni og framkvæmd hennar að stöðugu verðlagi.

Nefndin ræddi taumhald peningastefnunnar í ljósi framvindu efnahagsmála og þess að raunvextir bankans höfðu lækkað frá nóvemberfundi nefndarinnar. Rætt var um hvort taumhaldið væri hæfilegt í ljósi þess að verðbólguhorfur höfðu versnað töluvert en nefndin ákvað í nóvember að halda áfram að herða taumhald peningastefnunnar.

Nefndarmenn ræddu að samkvæmt nýrri þjóðhagsspá Seðlabankans sem var birt í febrúarhefti *Peningamála* hefði hagvöxtur verið um 1 prósentu meiri á síðasta ári en spáð var í nóvember eða um 4,9%. Svipuðum hagvexti væri spáð í ár. Fram kom að vöxtur einkaneyslu hefði verið kröftugur á síðasta ársfjórðungi í fyrra enda hefði kaupmáttur ráðstöfunartekna aukist nokkuð undanfarin misseri. Nefndin fjallaði um að störfum hefði haldið áfram að fjölga og atvinnuleysi að minnka og væri áætlað að framleiðslulakinn sem myndaðist í kjölfar COVID-19-farsóttarinnar væri horfinn. Nefndarmenn töldu að óvissa væri hins vegar enn mikil.

Nefndin fjallaði um að verðbólguhorfur hefðu versnað töluvert frá nóvemberfundi hennar og að verðbólga hefði mælst 5,7% í janúar. Fram kom að undirliggjandi verðbólga hefði einnig aukist og væri talin vera ríflega 4%. Þá hefðu verðbólguvæntingar hækkað á suma mælikvarða. Nefndarmenn ræddu að hækkun húsnæðisverðs vægi þungt en að aðrir innlendir kostnaðarliðir hefðu einnig hækkað og að við bættist hækkun alþjóðlegs olíu- og hrávöruverðs. Fjallað var um að samkvæmt spá Seðlabankans væru horfur á að verðbólga yrði 5,8% á fyrsta fjórðungi ársins og yfir 5% fram eftir þessu ári. Einnig kom fram að verðbólga myndi hjaðna þegar hægði á verðhækkun húsnæðis og alþjóðlegar verðhækkningar fjöruðu út en að hún yrði ekki komin að markmiði fyrr en undir lok spátímans.

Allir nefndarmenn voru þeirrar skoðunar að hækka þyrfti vexti bankans og var rætt um hækkun á bilinu 0,5-1 prósentu. Helstu rök sem komu fram fyrir því að taka minna skref voru þau að á nóvemberfundi nefndarinnar var aukning verðbólgu viðbúin þótt hún hafi reynst nokkru meiri

en gert hafði verið ráð fyrir. Bent var á að enn væri hluti verðhækkana tengdur afleiðingum farsóttarinnar og utan áhrifasviðs peningastefnunnar og myndu áhrifin af þeim fjara út á næstu misserum. Þá kom fram að stærri hluti heimila væri með óverðtryggð lán á breytilegum vöxtum og því myndu áhrif vaxtahækkana koma hraðar fram en áður fyrr. Einnig ættu áhrifin af beitingu þjóðhagsvarúðartækja frá því um mitt ár í fyrra enn eftir að koma að fullu fram og áhrif hámarks á greiðslubyrðarhlutfall fasteignalána færu ekki að koma fram fyrr en liði á þetta ár. Í ljósi þessara þátta væri betra að taka minni skref í vaxtahækkunum.

Helstu rök sem fram komu fyrir því að taka stærra skref voru þau að verðbólguhorfur hefðu versnað töluvert og útlit væri fyrir því að verðbólga myndi hjaðna hægar í markmið en áður hafði verið búist við. Jafnframt hefðu langtímaverðbólguvæntingar hækkað frá nóvemberfundi nefndarinnar. Fram komu áhyggjur af mögulegum annarrar umferðar áhrifum af verðhækkun innfluttrar vöru og launahækkunum. Þau gætu birst í meiri og almennari verðhækkunum á vöru og þjónustu til þess að bregðast við auknum innfluttum verðbólguþrýstingi og hærri launakostnaði sem gæti framkallað hringrás verðlags- og launahækkana. Verðbólga væri nú þegar orðin nokkuð almenn þar sem undirliggjandi verðbólga hefði einnig aukist og verið þrálát. Í kjölfar vaxtahækkunar nú yrðu meginvextir bankans komnir á svipað stig og þeir voru á þegar farsóttin barst til landsins en umsvif í þjóðarbúskapnum væru jafnvel kröftugri nú en þá. Eðlilegt væri að nú þegar efnahagsbati væri hafinn, framleiðslulaki líklega horfinn og útlit fyrir að atvinnuleysi héldi áfram að minnka að þá yrði stigið fastar til jarðar til að bregðast við þrálátri aukningu verðbólgu, versnandi verðbólguhorfum og hækkun verðbólguvæntinga. Raunvextir hefðu þar að auki lækkað töluvert milli funda nefndarinnar og nauðsynlegt væri að hækka vexti nokkuð til að auka aðhaldsstig peningastefnunnar.

Með hliðsjón af umræðunni lagði seðlabankastjóri til að vextir bankans yrðu hækkaðir um 0,75 prósentur. Meginvextir bankans, þ.e. vextir á sjö daga bundnum innlánnum, yrðu 2,75%, innlánsvextir (vextir á viðskiptareikningum) 2,5%, vextir af lánnum gegn veði til sjö daga 3,5% og daglánavextir 4,5%. Allir nefndarmenn studdu tillögu seðlabankastjóra.

Á fundinum ítrekaði peningastefnunefnd að hún myndi beita þeim tækjum sem hún hefði yfir að ráða til að tryggja að verðbólga hjaðni aftur í markmið innan ásættanlegs tíma.

Eftirfarandi nefndarmenn sátu fundinn:

Ásgeir Jónsson, seðlabankastjóri og formaður nefndarinnar

Rannveig Sigurðardóttir, varaseðlabankastjóri peningastefnu

Gunnar Jakobsson, varaseðlabankastjóri fjármálastöðugleika

Gylfi Zoëga, prófessor, utanaðkomandi nefndarmaður

Katrín Ólafsdóttir, dósent, utanaðkomandi nefndarmaður

Þórarinn G. Pétursson, aðalhogfræðingur Seðlabankans, sat allan fund nefndarinnar. Þar að auki sátu nokkrir starfsmenn Seðlabankans hluta fundarins.

Karen Á. Vignisdóttir ritaði fundargerð.

Næsta yfirlýsing peningastefnunefndarinnar verður birt miðvikudaginn 4. maí 2022.